

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagratia <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

De matrimoniis haereticorum

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

DE MATRIMONIIS
Hæreticorum.

Vanti momenti sit ista
quæstio, manifestat ca-
sus, quo Hæretici con-
tra SS. Canones, absque
præsentia legitimi Paro-
chi; cum impedimento
frequenter dirimente, quandoq; post vnum
& alterum Diuortium, viuentè adhuc vna
vel altera quoque priùs ductâ coniuge, alij
matrimonio iuncti conuertuntur ad fidem
Catholicam. *Quid faciendum*, inquit em-
phaticè magni apud PP. Societatis Iesu no-
minis Theologus P. Simon Felix in *Thesibus*
de Iure Personali, Friburgi Brisg. Anno 1632.
disputatis, Thesi 33. & 34. in conuersione Hære-
ticorum, cum in Consistorijs eorum (vt vocant
Rabularum suorum conuenticula) passim
priora Matrimonia tanquàm irrita rescindan-
tur & posteriora permittantur? Quid fiet tali-
bus Coniugibus ad fidem conuersis? an disjungã
debent post 100 annos cohabitationis? post 100
proles susceptas? an redeundum ad priores con-
iuges alijs nuptijs implicatas? quanta hinc per-
turbatio Reipublica? quot huius incommodã
metu à conuersione absterrebuntur? nec remo-
dio dispensationis Papalis locus est, cum sit im-
pedimentum

A 2

pedimentum juris naturalis viuo legitimo coniuge alteri nubere. Nec etiam vlla ratio priora matrimonia tanquam nulla cassandi probabilis est &c. cum ex vno diuortio tot ac tantæ difficultates pullulent, quot, putas, accrescent, si paulò diligentius rem ab onno discutias? Rectè Urbanus ab Ascens. *Theol. Mor. tr. 3. tit. 15. de Matr. c. 6.* Hæreticos, quantum quoad meritorem participationem, propter excommunicationem & infidelitatem non sint, esse tamen quoad obligationem de corpore Ecclesiæ, pronunciat; sed hæc cum tot conditiones legitimo matrimonio, quas illi planè contemptui habent, præscribat, quot eorum matrimonia condemnat? Caluinus *l. 4. Instit. c. 19. §. vlt.* enumerans leges Pontificum Romanorum de Matrimonio (vt ipse loquitur) *vel in Deum impias vel in homines iniquissimas*, primo loco istam ponit: *Quales sunt, inquit, vt coniugia inter adolescentulas, parentum iniussu contracta, firma, rataque sint.* De quo aded non dubitant Catholici DD. ea Matrimonia firma ac rata esse, vt neque vnquam inter impedimenta matrimonij numerauerint (si Bellarmino credimus *l. 1. de Matr. c. 19.* contrarium tenente Basil. Pontio *de Matr. l. 2. c. 1.* vbi matrimonia filij familias sine parentum consensu fuisse irrita iure ve-

Hereticorum.

teri tam Ecclesiastico quàm civili, probat.) defectum consensus paterni. Iure nouo id certissimum est, definitum in Conc. Trid. sess. 24. in Decreto de Matr. clarescit vbi his expressis verbis: SS. Synodus damnat eos, qui falso affirmant matrimonia à suis familias sine consensu parentum contracta irrita esse & parentes ea rata vel irrita facere posse. Caluino concordat Lutherus ponendo pro impedimento defectum consensus paterni, & contra reiiciendo ea quæ statuit Ecclesia. Duo de viginti (ait in serm. de Matrim.) causas in suo iure effinxit Papa, quibus omnibus matrimonium vel dissipet vel impediatur, quas tamen serè omnes & reiicio & condemno. Hac ille, quem Bellarminus loco cit. c. 18. testatur ex impedimentis dirimentibus quinque tantum (cæteris omnibus reiectis) simpliciter admittere scilicet errorem, conditionem, vim seu coactionem, impotentiam reddendi debitum conjugale & ligamen. Duo alia admittere ex parte, non simpliciter, scilicet consanguinitatem & affinitatem. In gradibus affinitatis & consanguinitatis, ait Lutherus de Captiu. Babyl. c. de Matrimonio. nulla alia attendi debent & possunt, quàm quæ in Leuit. c. 18. scripta sunt (puta gradum primum affinitatis, consanguinitatis autem gradum primum & secundum) quæ & seruari debent, sed

hoc non contentus concessit etiam Conso-
brinos simul iungi matrimonio. *serm. de*
Matrim. & vt quis fratris filiam ducat. *ad c.*
xi. Genes. quin etiam *ibid. ad c. 36.* probat &
confirmat matrimonium quod quidam cū
propria filia, quam ex propria matre incā-
sto connubio, licet inscius, susceperat, con-
traxit. Circa ligamen aded scrupulosus non
erat Castissimus Lutherus, vt *cit. serm. de*
Matrim. repudium concesserit & aliam du-
cere, non solū ob causam fornicationis,
verū etiam si renuat vxor iterum ac tertio
admonita dēbitum coniugale reddere. Et
ad 1. Cor. c. 7. Quidsi, ait, *secundum coniugi-*
um non opportunē caderet, sed rursū maritus
vxorem vel impiē viuere cogeret vel alter ab al-
tero fugeret, an liceret viro toties vxorem duce-
re, vnde forsā decem vel plures (vxores) ad-
huc viuentes haberet? rursū licebitne vxori
decem vel plures, qui iam profugerunt, habere
maritos? Respondeo, D. Paulo non possumus os
obstruere, neque cum illis luctari, qui eius do-
ctrina, quoties necesse fuerit, vtī volunt. Verba
eius aperta sunt, fratrem vel sororem liberos es-
se lege coniugij, si alter discesserit, vel cum hoc
habicare non consenserint. Neque semel tantūm
vt hoc fiat, dicit, sed liberum relinquit, vt quo-
ties res postulat, vel pergat vel consistat. Nemi-
quem enim in incontinentia crimē coniectum
vult,

vult, vt eo captus teneatur aliena reuerentis
 vel malitia causa. Hæc ille, referente Iod.
 Coccio in *Thes. Cathol.* l. 9. de Matr. a. 3.
 Quæ cum ita se habeant, quis non suspecta
 illorum Matrimonia teneat? Nullo autem
 vel dubio existente coniugio quanta exin-
 de consequuntur mala, quanta utroque lu-
 re Canonico & Ciuili prolem ita progenitã
 damna? Incapacitates officiorum, dignita-
 tum, bonorum Ecclesiasticorũ ac ciuiliũ.
 Atque hanc quidem aded grauem ac tantis
 difficultatibus inuolutam materiam tanto
 minus ignorari licet, quanto frequentiora
 nobis in medio Nationis peruersæ commo-
 rantibus ob oculos & aures versantur ex-
 empla, quibus implicitos cum non rarò
 Bonus Pastor Christus IESVS ad suum re-
 uocet ouile, quos iuuare Charitas vrget,
 operæ pretium duxi paucis in vnũ collige-
 re, quod sparsim circa hæc vel Ecclesia de-
 cidit, vel Doctores (etsi paucos istorum,
 qui rem istã ex professo tractauerunt, com-
 pererim) scripto seu typo tradiderint.

§. I. Ecclesiæ Definitiones
 circa Matrimonia
 Hæreticorum.

Difficultates aduertimus, audiamus nũc
 Ecclesiæ Definitiones, in primis in S.
 Trident.